

Bilag 5

Mindetavle for Willy Trosborg ved Christianshavns Skole

Baggrund

Mindetavlen for Willy Trosborg blev oprindelig opsat efter krigen af AMPA (Amager Partisaner) på bygningen på Prinsessegade 53-53A, hvor Willy Trosborg faldt den 5. maj 1945. Da bygningen blev revet ned i 1978 blev mindetavlen overdraget til Frihedsmuseet og arkiveret. Mindetavlen blev genopsat på en støtte af savet rød bohøusgranit i 1978. I 2000 blev mindetavlen flyttet til den nuværende placering ved Christianshavns Skole. Nationalmuseet ønsker at udskille mindetavlen fra museets samling og overdrage den til Københavns Kommune.

Nuværende placering

Artikel om Willy Trosborg

Ved genopsætningen af mindetavlen i 1991 blev der skrevet en artikel af Stadsarkitektens Direktorat om Willy Trosborg. Artiklen er gengivet nedenfor.

ET MINDE OM WILLY TROSBORG

Måske har du bemærket, at der er kommet en mindeplade op i Prinsessegade? Mellem træerne ved boldbanen over for Christiania står nu en granitstøtte med en bronzeplade, som fortæller:

HER FALDT I KAMP / FOR / DANMARKS FRIHED
/ WILLY TROSBORG / DEN 5. MAI 1945 / DIN
INDSATS VAR / IKKE FORGÆVES

Mindepladen er ikke ny. Den blev efter krigen sat op på facaden til Prinsessegade 53 - 53 A af medlemmer af AMPA (Amager Partisaner). Da huset blev revet ned i 1978 blev mindepladen arkiveret på Frihedsmuseet. Nu har Københavns Kommune (Stadsingeniørens og Stadsarkitektens direktorater) sørget for, at den igen er kommet på plads, placeret på en ny granitstøtte.

Men hvem var Willy Trosborg, og hvad er egentlig baggrunden for mindepladen?

Arthur Willy Trosborg var født i Oslo 1914. Han meldte sig ind i DKP i juni 1941, umiddelbart efter tyskernes angreb på Sovjetunionen og politiets arrestation af danske kommunister. Han var tilknyttet AMPA og var kompagnichef for militærgruppen under B1. På selve befrielsesdagen blev han dræbt, da hans gruppe fra en 4.sals lejlighed i Prinsessegade 53 -53 A var i ildkamp med tyskerne, der lå på Bådsmandsstrædes Kaserne (det nuværende Christiania).

Om de dramatiske begivenheder den 5. maj 1945 beretter Arne Hartmann (citeret fra bogen "Folkets oprør / Modstandskampen på Amager" af Jørgen H. Barfod):

"Vi patruljerede i grupper. Om formiddagen blev en af grupperne beskudt. De skød igen selv om det var imod instrukserne. Dem glemmer man i den slags situationer. Flere patruljer kom til og det blev til en del skyderi. En fra kompagniet og en civilist blev dræbt, og der var flere sårede. Kompagnichefen (Willy Trosborg) kaldte os sammen i skolegården og udvalgte tre frivillige til at gå med ham op på et af tagene, hvorfra man kunne overse kaserne. ... Gennem Overgaden til Brobergsgade, hvor vi gennem en baggård kom ind i en lejlighed på fjerde sal, hvor vi kunne se ned i kaserneområdet. Det var umuligt at komme op på taget. Inde i lejligheden

anbragte vi maskingeværet bag en vindueskarm og regnede vist med at vi kunne stoppe skyderiet med det. Vi formodede, at det nok kun drejede sig om nogle få desperate nazister ovre i kasernen, der var gået amok."

"Maskingeværet duede ikke. Det tog kun 2 patroner af hvert magasin, før det klæmte sig fast. Vores fattige beholdning af ammunition blev hurtigt brugt. Og tyskerne holdt ikke op med at skyde på os af den grund. Tværtimod. De satte nogle skarpskytter på os. I hvert fald var de uhyggeligt dygtige dernede. Kuglerne fløjtede ind over vore hoveder og vindueskarmen og smældede ind i væggen bag os eller op i loftet over os. ... Kompagnichefen skrev en seddel til et depot efter et andet maskingevær og sendte mig af sted efter det."

"... Lige efter at jeg havde fået afleveret bestillingssedlen på et andet maskingevær, kom Aksel og Evald med vores kompagnichef på en lastvogn. Han var død. Han havde fået et skud gennem hovedet, da han havde løftet det en tomme for højt op over vindueskarmen. Han havde ikke givet en lyd fra sig, sagde de, men var dræbt på stedet og sekundet."

Det er altså den alvorlige baggrund for den kortfattede tekst på mindepladen, som nu igen er på plads. Forhåbentlig vil christianshavnerne passe godt på den.

Stadsarkitektens Direktorat
/ Per Christensen.